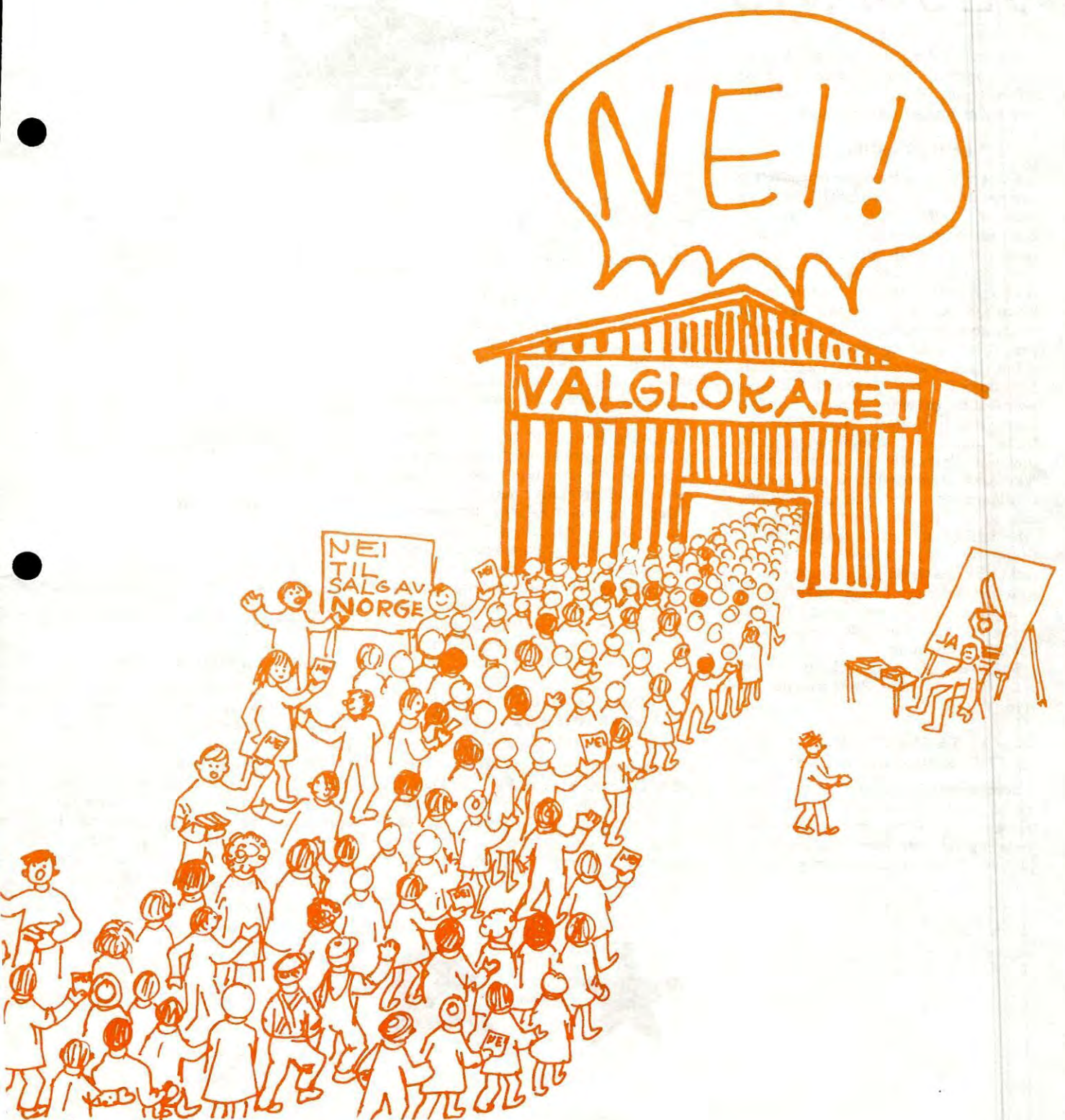

BOLSJEVÅ

INTERNT DISKUSJONSBLAD FOR SUF(M-L)

LEDER:

SUF(m-l)s INTERNE VEGGAVIS

Bolsjevik skal nå bli et internt diskusjonsblad for SUF(m-l). »SK-informasjon» skal være det organet som gir meldinger og direktiver.

OMDANN SUF(m-l)!

Kamerater, den viktigste oppgaven vi har på litt lengre sikt (helst kort), er å omdanne SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdommen. Det har vi diskutert en del i laga våre, og oss imellom. Men det holder ikke, vi må reise en omfattende diskusjon om hva som skal være vår politiske linje overfor forskjellige grupper av ungdom og hvordan arbeidsstilen vår skal være. Det vil meget snart komme hefter om vår skolepolitikk og politikken overfor lærerskoleelever. Disse må kritiseres! Det tenkes på hefter om f.eks. arbeiderungdom og ungdom i drabantbyene, men disse blir ikke laga uten forslag til politikk fra medlemmene i organisasjonen. Videre må vi kvitte oss med den gamle arbeidsstilen med mye og lange møter, flying og mas. Vi må kort og godt diskutere oss fram til politiske linjer som kan reise store skarer av ungdom til aksjoner for sine interesser, og vi må endre vår måte å arbeide på, sånn at vi kan rekruttere dem.

Bolsjevik skal fra nå av bli et diskusjonsblad hvor disse sakene skal fram.

TA STANDPUNKT TIL LEIRDISKUSJONENE!

Sommerleirdiskusjonene viste at det er en rekke saker som det hersker uenighet om blant forbundsmedlemmene og vennene våre. Veggavisdebatten var i hovedsak blomstrende, og

viste kameratenes vilje til å diskutere seg fram til enighet. De fleste motsigelsene blei også løst, og en del av diskusjonene bringes videre her.

MOTSIGELSER ER BRA!

I forbundet og rundt oss er det motsigelser på f.eks. om SFU skal bekjempes, og hvordan vi skal samarbeide med dem, om Stalin var en stor revolusjonær, om jenter i bevegelsen blir undertrykt og om vi bevisst skal velge jenter til ledende jobber, hvordan vår propaganda mot stoff skal være, om anarkistene kjører hasj-ideologi, og mye, mye mer.

Dette er utmerket, for det viser at det er liv og diskusjon i forbundet. Men, av to linjer er bare den ene riktig. Motsigelsene må løses! Det er forutsetninga for at vi skal slåss som en neve mot monopolkapitalismen og imperialismen. Derfor skal diskusjoner av politiske linjer på viktige områder ha en brei plass i bladet.

BÅDE GODE OG DÅRLIGE ERFARINGER SKAL FRAM!

Videre skal vi bruke bladet til å propagandere erfaringer til hverandre, både gode og dårlige. Eks.: Vi klarte å mobilisere ungdommen til kamp for fritidslokaler, men ordføreren tok rotta på oss. Hvorfor? Hva må forbundet gjøre? Eller: Vi fikk hele

skolen med oss til kamp for demokratiske rettigheter. Hvorfor? osv. osv.

KRITISER FORBUNDET FOR Å FORBEDRE DET!

For at vi skal spre ungdomsforbundets innflytelse blant ungdomsmassene, trenger vi å kvitte oss med en del feil, vi må kritisere. Eks.: Er vi sekterske i den eksterne og interne propagandaen? Hvorfor? Hvordan kan den gjøres bedre? Har vi kvittet oss med møtekommunismen? Hvis ikke, hvilke tiltak må til for å endre dette? osv. osv. osv.

SKRIV SJØL!

Det er tusen ting å diskutere i dette bladet. Og det er alle s ansvar. Det duger ikke om en tenker »Det er sikkert noen andre som skriver». Betrakt bladet som en veggavis på sommerleiren!

HELE LANDET MÅ DELTA

Det kan bli en fare for at bladet blir et diskusjonsblad for Oslo-området, ettersom redaksjonen holder til der. Det betyr at kameratene utover i landet må skjerpe seg særlig!

Har dere noen synspunkter som dere tror har betydning for resten av forbundet, enten det gjelder enkeltpersoner eller lag, så gi dem til storlagsformannen som bringer dem videre til organisasjonskomiteen.

KAMPEN MOT EEC

På leirene var det mye diskusjoner om EEC og EEC-arbeidet. Her er noen utvalgte veggaviser fra en av Øst/Sørlandsleirene. Diskusjonen regnes i k k e som avslutta selv om redaksjonen har en kommentar til en del av det som blei tatt opp.

STEM NEI MÅ VÆRE FRONTENS HOVEDPAROLE

Det er to ting som er viktige i valgkampinnspurten:

1. Vi må unngå splid og kamp mellom EEC-motstanderne. At Folkebevegelsen og Arbeiderkomiteen kranbler om hovedparolen tjener *ute-lukkende* monopolkapitalen – og svekker enhetsfronten mot EEC. Noen folk sier at lederen i Dagbladet mot »Nei til salg av Norge»-parolen var en god ting fordi den trakk en klar linje mellom oss og FBs høyre. Til disse vil jeg si: Hva tjener EEC-kampen: En Dagblad-leder mot Akmed eller en mot EEC?

2. Hovedoppgaven nå er å vinne *tylterne*. Vår metode er enkel agitasjon. Parolen »Nei til salg av Norge» må forklares og utdypes, folk griper den ikke. Vårt egentlige budskap *nå* og vårt mål er: Stem nei! Dette bør derfor være hovedparolen i sluttspurten.

Foren alle krefter som lar seg forene i kampen mot EEC!

VAR DYRTIDS-PAROLEN RIKTIG?

Forandringa i hovedparolen i EEC-kampen fra »Kamp mot EEC og dyrtid» til »Nei til salg av Norge – Forsvar norsk sjølråderett», har skjedd uten noen skikkelig diskusjon. »Høyre» i enhetsfronten sier vi er opportunistar. »Lusker» vi etter FBs paroler? I gruppa vår oppsto det motsigelser på dette punktet. Noen mente at dyrtidsparolen ikke var dekkende nok, og at den blei kjørt dogmatisk ut. Samtidig blei det pekt på at tidligere var kampen mot EEC-forberedende tiltak hovedoppgaven, og at dyrtidsparolen da dekket det vesentligste. Eks. husleieøkning, moms, rentenivå osv. Var det riktig av oss å ikke kjøre ut noen parole på det nasjonale spørsmålet tidligere? Hvorfor skifter vi parole nå i siste fase av EEC-kampen?

»FORSVAR NORSK SJØLRÅDERETT» = FØR DET NORSKE FOLKETS LANGE KAMPTRADISJONER VIDERE!

17. mai 1819 blei studenter som demonstrerte mot svensk overherredømme, for nasjonal sjølråderett, slått ned av soldatar med sablar.

17. mai 1836 var motstanden mot svenskeherredømmet blitt så sterk at til og med Stortinget (med sterk representasjon fra bøndene) holdt 17. mai-fest. De svenske stormennene blei ville av raseri. De regna Norge som et lydrike, en halvprovins. Det norske folket og deres mer eller mindre pålitelige ledere mente noe annet: »Norge er et frit, selvstendig og udeleligt rike...» sto det i grunnloven.

Bjørnson – allright – mye kjedelige bøker. Men klar på samme spørsmålet: »Gamlingen på Tinget skal få stemme trygt og kjekt, bakom rifleringen av den unge slekt». Riflene var vendt mot den svenske overherrestaten og dens lakeier i Norge! Jeg mener at dette er en kamp vi nå fører vidare og at det er verdt å sette historia om dette høyt.

En annen kamerat i gruppa mente: Det er historia om borgerskapets kamp for nasjonal suverenitet. Det var en helt annen kamp enn den vi og arbeiderklassen i dag fører mot vesttysk imperialisme. Jeg er uenig. Det er ikke »en annen kamp». Norsk historie er ikke borgerskapets historie. Det er vår historie, folkets historie. Lenge leve torgslaget 17. mai 1819!

KOMMENTAR:

TIL DISKUSJONEN OM PAROLENE

Det er kort tid til EEC-avstemninga, og vi driver alle sammen med valgkamparbeid. Tidsnøden hindrar oss derfor i å ta en omfattende diskusjon i Bolsjevik om hva hovedparolen for valgkampen skal være. Men siden dette blei grundig behandla på sommerleirene, og det blei oppnådd 99% enighet der, vil en i redaksjonen kommentere de veggavisene som er gjengitt her.

Da vi startet kampen mot EEC, dreiv monopolkapitalen i Norge med EEC-forberedelser. Derfor var det riktig av oss å propagandere mot moms, mot økte husleier osv. Vi påviste overfor folk at EEC ville bety vesentlig mindre penger å rutte med, og reiste parolen »Kamp mot EEC og dyrtid». Dette var bra, for det vi gjorde var å ta utgangspunkt i folks livsinteresser, og få dem til å kjempe konkret. På den tida var det som en følge av dette flere husleieaksjoner. Flere stader har kamerater svært gode erfaringar fra underskriftsaksjoner i drabantbyer, hvor de

tok utgangspunkt i økte husleier og moms, og forklarte at dette var EEC. Dette bidro sterkt til at folk fikk en konkret forståelse av at EEC ramma dem.

Etterhvert blei denne linja dratt litt for langt enkelte steder, a la »hvis du stopper denne motorveien, så stopper du EEC». Men dette var en liten bitendens, hovedsida er at parolen »Kamp mot EEC og dyrtid» styrka EEC-motstanden politisk og økte kampen.

På min skole kjørte de lokale FB-pampene (noen av dem satt sentralt i FB og resten av medlemmene var uenig med dem) på at det var feil å få folk til å gå til aksjon mot moms og økte husleier, for »det ville skremme det store flertallet». Dessuten sa de at det avgjørende var å få 37 EEC-motstandere på Stortinget. Altså ikke kamp på grunnplanet, men stole på stortingsmennene. Alle skjønner sikkert nå at vår parole dengang var riktig. (Dette er ikke noe forsøk på å oppsummere det første EEC-arbeidet vårt, bare noen momenter. Diskusjonen må føres videre!)

Til parolen »Stem Nei»

Dette er en handlingsparole for den 25. september. Den sier ikke noen ting om *hvorfor* folk skal stemme nei, og forklarer ikke hva politikken dreier seg om. Folk skjønner ikke noe mer av EEC hvis de bare ser den parolen.

Om parolen »Nei til salg av Norge – Forsvar norsk sjølråderett»

Det er ikke sånn at vi »lusker» etter

FBs paroler. For hva var det de mente var sjølråderett? Igjen kjørte de lokale FB-pampene på min skole høyre. De sa: *Stortinget* vil få mindre å si. Dette er sjølsagt riktig. Men de kjørte ikke fram at vest-tysk imperialismisme ville underlegge seg Norge og gjøre landet til en slags halv-koloni. Disse sakene blei diskutert på Arbeiderkomiteens landsmøte i vinter, og utover våren. Da hadde ml-bevegelsen og AKMEDs presse begynt å forklare disse sakene, særlig etter at spørsmålet om Europa-hær blei klargjort. Derfor er det ikke riktig at det er gjort ei »ku-vending» like før avstemninga.

Men er disse »nye» parolene riktige? Har vi noen sjølråderett å forsvare? Sier parolen noe om hvem som selger?

Til dette: Er det noen som har et bedre forslag? For eksempel »Nei til monopolkapitalens salg av Norges råvarer og markeder – forsvar den sjølråderetten som det norske folket har tilkjempa seg gjennom mange år og som den norske monopolkapitalen vil ta fra oss gjennom å gi den politiske makta til vest-tysk imperialismisme»? Dette er en politisk forklarende parole, og den sier hvem det er som selger og kjøper. Men alle skjønner at dette ikke er noen god parole. Vi skal jo nettopp forklare og diskutere politikken på dørene, og da kan vi bruke så mange ord vi vil.

I AKMEDS brosjyre »Forsvar norsk sjølråderett» er det mye stoff som folk må lese. Innskrenkninger i sjølråderetten er bl.a.:

- Felles arbeidsmarked. Norge kan ikke regulere det sjøl.
- Utenlandsk kapital får friere spillerom. Konesjonslovene må endres. Ulovlig å stanse oppkjøp av norske industrier/banker osv. Kan ikke beskytte f.eks. olja.
- Kapitalen kan bevege seg fritt inn og ut av landet. F.eks. kan rederprofitten plasseres direkte i utlandet.
- Felles rentepolitikk, rentene må opp på EEC-nivå. Betyr bl.a. økte husleier.
- Felles jordbruk/fiske-regler.
- Må endre mye av vår sosiallovgivning.

Kort sagt: På helt vesentlige områder vil muligheten for å drive en nasjonal politikk bli radikalt innskrenka. Dette er tap av nasjonal sjølråderett, og vil føre med seg mye dårligere levevilkår for folket.

Hvem i Norge tjener på dette salget? Den norske monopolkapitalen. De ønsker lettere adgang til utenlandske markeder, bedre muligheter for kapitalesport, bedre grep om »U-landa». De vil selge store deler av vår nasjonale politikk for å få mer profitt sjøl. Derfor er »Nei til salg av Norge – Forsvar norsk sjølråderett» en bra parole, og folk skjønner disse tinga godt. Men det er klart at Dagbla' ikke liker den! For dem finnes verken monopolkapital eller imperialismisme. Skulle vi ta hensyn til Dagbla', lå vi tynt an.

Hilsen
En i redaksjonen

MOT- SETNINGER

● PÅ HÅØYA

Håøyaleiren ble svært vellykka. Det var livlige politiske diskusjoner, harde motsigelser, kulturen blomstra. Midt oppe i det hele blei det også god tid til ferie og avslapning. En av de viktigste lærdommene fra leiren er at politiske motsigelser og kamp styrker og befestenheten og hever det politiske nivået. Vi så i praksis på Håøya: Enhet uten kamp er ingen skikkelig enhet.

De hardeste politiske kampene oppsto i forbindelse med aksjonsdagen. I programmet sto det: aksjonsdag mot EEC. Noen kamerater hadde oppfattet det som om vi bare skulle ut og spre EEC-materiell. – Vi skulle muligens ha med oss et KK gjemt under jakka – men det skulle bare tas fram dersom en traff meget vennlig innstilte mennesker.

Leirledelsen kjørte ut i lederen på aksjonsdagen: »Vi går ut i distriktene som *kommunistiske EEC-motstandere*. KK og RG skal ikke gjemmes bort, det skal spres så mye vi makter.» Noen reagerte voldsomt på lederen i leir-avisa. De mente at leirledelsen hadde gjort kupp, at vi hadde angrepet demokratiet på leiren osv. Denne motsigelsen utvikla seg og det ble brei debatt i hele leiren om kommunistenes rolle i EEC-kampen, spesielt nå i fasen fram til folkeavstemninga. Er det slik at massene blir skremt av kommunistisk propaganda? – Dersom de blir skremt skal vi da avstå fra å spre våre ideer og aviser? Vil vi ikke splitte fronten mot EEC dersom vi nå også selger KK og RG? Bør vi ikke iallfall avstå fra å spre kommunistisk propaganda til marginalgruppene? Dette var

noen av problemstillingene som ble diskutert.

Vi ble alle nødt til å tenke over kommunistenes rolle i fronten. Vi ble alle nødt til å tenke over vår egen praksis. Formann Mao sier: »kommunistenes rolle som avantgarde er av overordentlig stor betydning». Hva betyr dette konkret for oss nå i EEC-kampen? Vi veit alle at: Skal det bli noen revolusjon må det finnes et revolusjonært parti – men klarer vi å tillempe dette i praksis? Er det slik at vi alltid står fram som kommunister der hvor vi jobber – eller trekker vi kun fram våre kommunistiske ideer når det passer oss sjøl? Har ikke mange av oss tendenser til å drukne i fronten, skli ut til høyre?

Diskusjonene lærte oss voldsomt mye. Håøyaleiren oppfordrer kameratene i hele forbundet til å se på sin egen praksis, til å diskutere og komme med innlegg med egne erfaringer fra arbeidet ute blant massene. Studere Dimitrov og Kamerat Maos artikkel om KKP's rolle i den nasjonale krigen. Vi skal omdanne SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon. Det må jo bety at vi skal ut å spre kommunistiske ideer i masseomfang. Det vil gå oss ille dersom vi ikke forstår vilken rolle kommunistene må og skal spille i enhver sammenheng. Derfor: diskuter og studer slik at vi kan nå våre mål.

Bekjemp høyreopportunismen
Gjør SUF(m-l) til en kommunistisk masseorganisasjon

Det var også harde politiske kamper om Kinas holdning til EEC på Håøya-leiren. Enkelte kamerater kjørte voldsom hets mot Folkets Kina – mente at Kina nå hadde begynt å drive stormaktspolitikk. Hva er så Kinas analyse av EEC? For det første sier de EEC vil svekke USA-imperialismen. Alt som splitter og svekker den imperialistiske leiren er bra. Dette mener også vi. Videre sier de EEC er en monopolkapitalistisk allianse som vil bety økt utbytting og undertrykking av de europeiske folkene. Dette mener også vi. Ut i fra den situasjonen vi står i legger vi i vårt arbeid og analyse mest vekt på det siste. Kina ut i fra sin stilling legger mest vekt på det første. Hvem vil tjene på hets og mistenkeliggjøring av folkets Kina? Hvem stoler vi mest på? Borgerpressen eller hva kineserne sjøl sier? Hva er egentlig sosialistisk utenrikspolitikk? Vi tror det er mange kamerater i Forbundet som har uklare ideer på alle disse områdene. Få alt fram i lyset. La oss starte en debatt i Bolsjevik om disse problemene, slik at vi kan slå alle forsøk på mistenkeliggjøring av Folkets Kina tilbake.

LEVE DEN PROLETARISKE INTERNASJONALISMEN!

Hilsen
en kamerat i
»gruppa Torp»

KAMERATER -HUSBESØK ER GEMT!

Under oppsummeringa av husaksjonen vår i Arendal i dag, fant vi at nær halvparten av de vi besøkte ikke hadde tatt standpunkt eller var konsolidert på at de ikke skulle stemme. Noen uttrykte at de ikke klarte å finne hode eller hale på all den flommen av propaganda de var blitt fora med. Alt var bare en forvirrende samling argumenter for og imot. Mange sa også at de var *fullstendig uinteresserte i EEC*. Kamerater – det er kort tid igjen til folkeavstemninga – skal vi vinne må vi mobilisere alle som tvilte i dag til å stemme NEI 25. september. Alle i gruppa hadde positive erfaringer med husbesøka. Massene er ikke farlige! Vi fikk igang diskusjon med folk som sa de var uinteresserte. Folk som vi ellers ikke ville nådd med propagandaen vår.

Kamerater – skal vi vinne folkeavstemninga må vi mobilisere alle EEC-motstandere til husbesøk. Målsettinga må være – hver eneste tviler i landet skal ha hatt besøk av en EEC-aktivist før 25. september.

Veggavis

EEC-SANG

Melodi: Jeg gikk en tur på stien...

Det fins en reaksjon som vil selge dette land
De kalles Ja til EF og de er alle mann
Koko koko...

Det finnes en aksjon som vil redde dette land
De kaller seg for AKMED og de er alle mann
Haha svært bra... Hahaha svært bra...

SKAL VI BARE DRIVE EEC-ARBEID?

Skal skoleelever også ha husbesøk som viktigste oppgave?

Dette er et spørsmål som ble stilt i vår gruppe og som jeg mener det er viktig å diskutere.

Skal vi bare drive EEC-arbeid, og utsette ting som interessekamp på skolen (f. eks. bygging av basisgrupper i NGS og LNL), aksjoner for fritidslokaler o.l., til etter folkeavstemninga? Hvis vi også skal drive med slike oppgaver, hvor stor del av arbeidet skal det utgjøre? 10% eller 50%?

Jeg mener det er viktig å presisere at kampen mot EEC er hovedoppgaven bevegelsen, men vi kan ikke utsette interessekampen. Vi må ta opp massenes aktuelle problemer. Gjør vi ikke det, vil vi miste tilliten hos folk, ikke klare å trekke nye store masser med i EEC-kampen og kampen mot monopolkapitalen, og ulike opportunistgrupper (SFU, KU, populistene) vil

svinge seg opp på det ved at de tar opp disse spørsmålene. Jeg tror at 25–30 % av arbeidet bør være slikt arbeid.

Skal skoleelever ha husbesøk som viktigste oppgave i EEC-kampen? Skal skoleelever fortsette å konsentrere arbeidet på skolen og blant ungdommen, eller skal de bare gå på dørene og jobbe blant de som har stemmerett?

Slutter vi å jobbe med EEC blant ungdommen, gjør vi en stor feil. Eldre folk hører mye på hva «vi som skal overta landet» har å si. Store aksjoner av ungdommer kan få eldre folk til å stemme NEI. Samtidig kan vi ved å fortsette å jobbe blant ungdommen få flere med på å gå på dørene.

Jeg tror derfor at husbesøk også vil stå sentralt for skoleelever, men at det ikke vil utgjøre så stor del av arbeidet som f. eks. for arbeidere.

Veggavis

HVORDAN KOMBINERER VI VIETNamarBEID MED EEC-KAMPEN NÅ?

På seminaret om Vietnamarbeidet var det bred enighet om at fram til folkeavstemninga vil EEC-arbeid være det viktigste, men at noen enkelte bør ta seg av Vietnam-arbeid som en hovedoppgave. I tida før folkeavstemninga bør vi i hovedsak stole på egne krefter med bøsseinnsamling til PRR. Gjennom EEC-kampen vil mange få en dypere forståelse av imperialismen. Disse må vi knytte til oss i Vietnam-arbeidet. Dette betyr at under Vietnam-uka etter folkeavstemninga kan vi få i stand samarbeid med grupper som vil støtte PRR ved å ta del i innsamlinga.

Veggavis

7 VARIG FRONT MOT EEC

ML-erne må ta initiativ til varig front mot EEC!

En rekke folk vil prøve å stoppe kampen mot EEC i høst. Willoch & co lokket AKMED med pengestøtte mot å love å legge ned AKMED etter folkeavstemninga. FB-ledelsen har vedtatt å nedlegge FB i løpet av høsten, og krefter arbeider for å lage parti ut av fronten.

VI TRENGER EN VARIG FRONT

1. Etter folkeavstemningen skal resultatet »tolkes». Bare en kraftig enhetsfront kan forhindre luring og fiksing for å knytte Norge nærest mulig til EEC.

2. Vinner vi kampen nå – så er det bare en utsettelse. EEC-tilhengerne vil prøve seg igjen. Skal vi forsvare folket mot imperialismen, må vi ikke legge ned våpnene!

3. Vinner imperialismens lakeier fram i høst, så må deres folkefiendtlige EEC-tiltak forsøkes vedtatt og forsøkes satt ut i livet. Alt dette vil ramme folket. Lovendringer og Brussel-diktat vil føre med seg oppkjøp, nedlegginger, folkeflytting og dyrtid etc. Se på folkene i verden som er underlagt imperialismens kontroll. Da trenger folket sterke enhetsfronter.

FRONTEN MÅ FORSVARE FOLKET MOT IMPERIALISMEN

Enhetsfrontens viktigste oppgave må være å bekjempe imperialismen. Uansett utfall i høst vil faren for EEC-medlemskap være overhengende i tida framover. Tida er derfor ikke inne for store folkelige framstøt for å angripe imperialismen direkte! Vi må først og fremst sikre at folket er beredt til å forsvare seg mot de nye framstøtene. Fronten må bekjempe imperialismens lakeier i Norge: Monopolkapitalens forsøk på å »gli inn i EEC» ved økt økonomisk samarbeid, statens forsøk på å fatte vedtak om lovendringer, tillempinger, »nesten medlemskap» osv.

MARXIST-LENINISTENE MÅ SIKRE DETTE

Den varige fronten må omfatte flest mulig av EEC-motstanderne. Alle tendenser til å tro at alt er avgjort i og med folkeavstemningen må grundig diskuteres og avvises. AKMED har sagt at de vil fortsette. ML-erne må sikre at det blir en realitet. FB vakler og vi må fremme vårt syn der. Vi må ta det opp lokalt og på FBs sentrale moter for å forhindre at FB nedlegges til skade for all EEC-motstand.

Veggavis

KINA OG EEC:

Ambassadør Hao Te-shings uttalelse om EEC til avisa Nordlys i juni har skapt en del reaksjoner som det er verdt å stanse opp ved. La oss holde fast: Ambassadøren har aldri sagt at Norge bør bli medlem av EEC, men det han har sagt kan tolkes dithen. Men det er ikke det viktigste.

Kinas utenrikspolitiske linje består bl. a. i å spille på motsetningene mellom imperialistmaktene. Denne taktikk er en av mange virkemidler for en sosialistisk stat. Kinas offisielle diplomatiske linje vil ikke nødvendigvis falle sammen med norske marxist-leninisters strategi og taktikk. Når derfor Kina slår fast at en styrking av EEC fører til tilspissing av motset-

ningene mellom imperialistene, så er vi sjølsagt enige i det. Når Kina utnytter disse motsetningene, mener vi det er utmerka. Kina er et land hvor sosialismen bygges. Vi mener at Kina fører en utenrikspolitikk som tjener folket. Det er hovedsaka. Så lenge det er tilfelle, akter vi ikke å delta i hetsen mot Kina. Vår oppgave som marxist-leninister må være å utvikle en sjølstendig analyse bygget på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Vår oppgave er ikke å være etterplaprende papegoyer.

Vi bør huske hva som skjedde med

NKP like før den andre verdenskrigen. Da Stalin og Sovjet-Unionen inngikk ikke-angrepspakten med Hitler, betydde det sjølsagt ikke en omfavning av nazismen. Det var et taktisk trekk for å vinne tid for å styrke forsvaret av Sovjet-unionen. Men noen kommunister oppfattet det som en omfavning. En del gikk til og med så langt som til å oppfordre til samarbeid med tysk imperialisme. Andre tok fullstendig avstand fra Stalin og Sovjet-unionen, og dermed sin store kampfelle og seg sjøl som kommunister.

Veggavis

JOIN THE ARMY

BRA MED SF PÅ TINGET?

Til kameratene som syns det er vanskelig å forklare hvorfor folk ikke skal stemme på SF når ml-erne ikke stiller.

Vi hadde et tilsvarende spørsmål oppe i gruppa under EEC-diskusjonen. Ei jente mente at vi ikke kunne gå imot et nytt »populistisk parti», at hvis det kom flere EEC-motstandere på Tinget var det en god ting. Vi blei enige om at kommunistene ikke kan støtte et parti bare fordi det i viktige enkeltsaker tar riktig standpunkt. Hvordan ville det nye partiet stille seg til FNL, til arbeidernes lønnskamp (mange populistar er imot lønnskampen) osv. Og viktigere: Populistpartiet vil *bekjempe* de revolusjonære strømningene, stille seg direkte *mot* revolusjonen.

Vår oppgave er å analysere hva som tjener folket på kort og på lang sikt. Vi må være rede til å ta standpunkter som folk i første omgang ikke har lett for å forstå, som kanskje kan skape store vansker og i noen tilfeller tilbakegang på kort sikt, fordi de er avgjørende på lang sikt (eks., vår propaganda på Stalin).

Jeg mener at i hovedsak er SF akkurat det samme som populistpartiet, borgerskapets politiske redskap i arbeiderbevegelsen, som tar sikte på å avspore den venstreutviklinga som pågår.

Derfor: Vanskelig eller lett – bekjemp opportunisten!

Veggavis

ML-bevegelsen oppfordrer progressiv ungdom til å gjøre politisk militærtjeneste framfor å nekte. Likevel er det forbundsmedlemmer som søker sivilarbeid fordi det medfører ulemper/ubehageligheter å være et år i forsvaret. I langt større grad gjelder dette medlemmer som går inn for å dimme. Jeg tror at en slik uthuling av ml-bevegelsens linje kan svekke det revolusjonære arbeidet betydelig, fordi:

1. Militæret er ikke bare et sted der vi skal drive masselinja, men den europeiske imperialismens og norske monopolkapitalens sikring av sin makt i Norge. I tilspissede situasjoner kan den lille delen av undommen som er i ferd med å avtjene militærtjenesten være av avgjørende betydning. I artikkelen »Revolusjonære perspektiver i kampen mot EEC» (Røde Fane nr. 1) blir »taskenspill og svindel» trukket fram som en mulighet ved folkeavstemninga. »Både i fabrikker og bygder vil svaret bli opprør mot statsmakta». Hva vil resultatet av et slikt opprør bli hvis vi synes det er for »ubehagelig» å gjøre militærtjeneste? Vi skal være forberedt på raske framganger. Det betyr bl. a. å gjøre vårt til at forsvaret *til enhver tid* er ubrukelig som redskap for monopolkapitalen.

2. Ml-erne må beherske alle kampformer. Militærtjenesten gir oss erfaringer i illegalt arbeid som vil være verdifulle både i dag og når vi blir forbudt.

3. Militærlivet kan kvitte oss med sekterske feil. Du *må* leve massenes liv, bo, leve, spise og tilbringe fritiden sammen med gutta.

4. Tjenesten gir praktiske erfaringer som kan komme til nytte under revolusjonen.

Militæret har negative virkninger på kaderen også, men de er klart underordnet.

Kamerat – valget er ditt, du kan *enten* tenke på at du taper et år, får avbrudd i utdannelsen, får fysiske og psykiske påkjenninger osv. *eller* drive politisk arbeid på et av de stedene som er av storst betydning, og som gir viktige erfaringer.

Tjen folket! Gjør politisk militærtjeneste!

Hilsen »nylig dimitert»

KULTUR⁹-SPALTA

KULTUR POLITIKK OG OMDANNINGA Lærdommer fra sommerleiren på Håøya

Vi stilte to hovedparoler for kulturarbeidet: Bekjemp perfektionismen og Bekjemp sektetismen. Begge to peker på at det viktigste er å aktivisere massene. Både i å skape noe og det er dem (oss) som skal kritisere det som kommer fram. På den måten kan vi utvikle kulturen og sikre at den tjener våre interesser og vår kamp. Vi ville avvise all forakt for massenes skaperkraft og la hundre blomster blomstre. Og det gjorde det absolutt, ca. 350 blomster blomstret (nesten hele leiren).

Det ble laget sketsjer både om våre interne diskusjoner og problemer på leiren, f.eks. disiplinen og omdanninga, og det ble laget sketsjer om SFU, anarkistene, EEC-kampen osv. som kan brukes i kampen. Halvparten av en brigade dannet et kor som etterhvert sang firestemt, enda nesten ingen hadde sunget i kor før. Det ble pyntet opp i brigadene og gruppene, laget dikt, viser, dukketeater, ballett, syngespill mot EEC, RØDT KORPS o.l. Og det viktigste ved dette var at folk fikk tillit til sin egen skaperkraft og et nytt forhold til kulturen.

Det er klart at det var motsetninger på kulturarbeidet. Vi klarte ikke å få diskusjonen på disse ut i hele leiren, derfor bruker vi BV nå til å føre diskusjonen videre. Jeg skal konsentrere meg om tre saker. Er det folk fra leiren som har tilføyerelser så send dem inn til avisa.

Vi fikk kritikk på kulturarbeidet, at det var krampaktig. Endel av den var riktig, fordi noen av gruppelederne oppfattet det som en ordre f.eks. å lage en sketsj. De gjennomførte også oppgaven mekanisk og uten grundige diskusjoner med gruppa på forhånd. Andre mente at det var krampaktig fordi folk ikke hadde noe grunnlag for å skape kunst. De mente at man måtte ha spesiell inspirasjon og det hadde ikke alle folk. Men, hvor kommer inspirasjonen fra? Hvilke krav skal man stille til det som blir laget?

Noen hadde tendens til å se på kunsten som bare en ny metode å få spredd politikken vår på. En slags sukkerbit som vi byr fram på åpne møter. Men har vi den innstillinga, kan vi heller få tak i en proff til et møte enn å bruke tid til at amatører skal få lage et eller annet. Vi vil da opprettholde det borgerlige skillet mellom

kunst og massene, som sikrer borger-skapets innhold i kunsten og ikke vårt. Vi lærte mye om målretting av kulturen, og å se den som en del av politikken. Kunsten må brukes til å klargjøre motsetningene og hjelpe oss til å løse dem. Kunsten må også til enhver tid komme med det som er aktuelt.

»I perioden før revolusjonen fungerer den revolusjonære kulturen til å forberede den ideologisk, og under revolusjonen utgjør den et nødvendig og viktig avsnitt av revolusjonens allmenne front.» (Mao, Yanan-talene). Dessuten må kulturen sees på som en sentral del av omdanninga. Og å løse de motsetningene som hindrer oss i å skape en progressiv og revolusjonær ungdomskultur er et sentralt spørsmål for hele forbundet.

KULTUREN OG OMDANNINGA

»Skjønt menneskenes samfunns-messige liv er litteraturens eneste kilde, og uten sammenlikning livfullere og innholdsrikere, er folket ikke tilfreds med livet alene, men krever også litteratur og kunst. Hvorfor? Fordi, mens begge er vakre, kan og bør livet slik det gjenspeiler seg i litteratur og kunst, befinne seg på et høyere plan, være mer intenst, mer konsentrert og mer typisk, nærmere idealet og derfor mer allmenngyldig enn hverdagslivet. Revolusjonær litteratur og kunst bør

skape et rikt galleri fra det virkelige livet og hjelpe massene til å drive historia framover.» (Mao, Yanan-talene).

Monopolkapitalen har innsett deler av dette. De bruker kunsten til å spre sine idealer og sin ideologi, som passiviserer folket og vil frata det evnen til å drive historia framover. Et bra eksempel var Jesus Christ Superstar. Innholdet var: Gå med Kristus, ikke slåss, gjør gjerne opprør, men gjør det inne i deg selv. Faktum var at mange ungdommer hørte på dette fordi musikken var bra. Det er monopolkapitalens framgangsmåte, de kan ikke skape noe selv, men fanger opp kunst og kunstnere og bruker dem til sitt formål.

Men hva skal dette bety for kulturen og omdanninga? Skal vi legge hovedvekten på å få f.eks. Gluntan til å spille progressive låter? Hjelper det oss om det eneste vi får er en progressiv låt midt opp i all kommersen?

Jeg mener at framgangsmåten for å skape og sikre en progressiv ungdomskultur er å mobilisere oss selv og ungdommen rundt oss. Da kan vi få fram det hav av talenter som i dag ligger gjemt og undertrykket. Det å bruke kulturen har også en annen betydning for omdanninga. Som vi diskuterte på sommerleirene må vi endre arbeidsstilen vår. Vi må ha færre

og bedre møter. De politiske diskusjonene må blomstre, både i og rundt forbundet, og vi må trenge dypere ned i ungdomsmassene og ungdomsmiljøene.

Her kan kulturen spille en sentral rolle. Hva med f.eks. å mobilisere medlemmer og sympatisører på deres sted til å lage en sketsj eller vise e.l. om å organisere seg i forbundet? På den måten kan man få fram motsigelser på en mer livfull måte, og erfaringer fra sommerleiren viser at diskusjonene blomstrer vilt etter et sånt stykke. Kunsten kan brukes til å klargjøre motsigelser innad, til å vise vår politikk utad og ta opp problemer folk har. Og den kan brukes som hygge, sveise folk sammen. For eksempel dans etter eget band (helst), evt. hva med folkedans, kan og bør vi bruke det?

HVA MÅ GJØRES

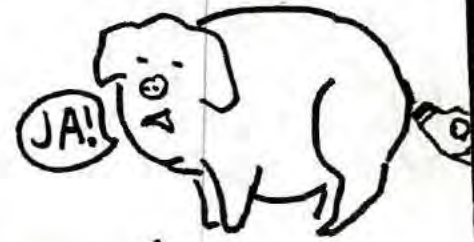
Denne artikkelen er ment som begynnelsen til en diskusjon. Jeg vil oppfordre folk til å komme med kommentarer, uenigheter, nye ideer o.l. Men samtidig kan vi allerede nå med en gang prøve endel av disse sakene i praksis, og starte på kampen mot perfektionismen og sekterismen. Det må også sikres at det kommer kritikk og blir diskusjon om det som blir laget. Til slutt, etterhvert og også for å hjelpe igang disse sakene kan det være nødvendig å organisere kulturarbeidet. Hva med for eksempel en mann i stortingsstyret med hovedoppgave på kulturen, evt. hvilke kriterier skal en sann person velges etter? Er det da den i laget som har flest instrumenter som skal settes på oppgaven eller skal vi sette andre kriterier, politisk framskreden og god masselinje? Disse problemene må tas opp rundt omkring til grundig diskusjon og føres ut i BV igjen.

»H. [redacted] R»
kulturansvarlig på Håøya

KAMPSANG

På Håøya ble det laget kampsang for SUF(m-l). – Er det ikke på tide at vi får en kampsang. Vi oppfordrer kamerater i hele landet til å forsøke seg. En kommunistisk masseorganisasjon trenger en feiende kampsang!

Melodien kommer i neste nummer!
Følg med!

↑ KORTTIDSSSEKRE-
TÆR...

Forslag til kampsang for SUF(m-l)

Vårt folk har vært kuet i talløse år
plyndret og utpint av rike som rår
I dag er tyrannavnet »Storkapital»
som skjuler sitt ansikt bak Stortingets sal
Den holder oss lenket med hær og justis
men ungdom, vi våkner, vi kjenner vår pris
Ref: Vi er morgendagens millioner
vi vil se det nye Norge gro
vi er sammensveiste legioner
Når det kreves kan vi ofre av vårt blod

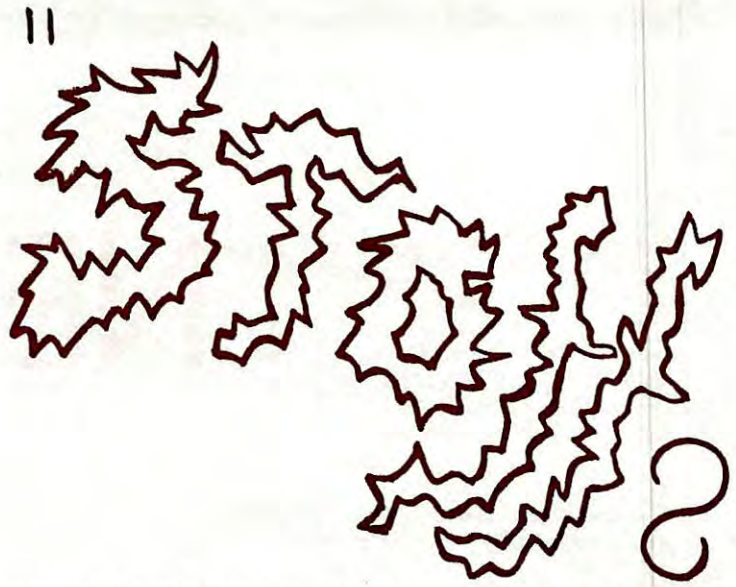
Ungdommen knytter sin neve en dag
storkapitalen skal føle vårt slag
For de blir færre og vi skal bli fler
Lenker skal brytes, vi lover det skjer!
Av motgang vi lærer av medgang vi smir
det forbund av ungdom som seieren gir!
Ref:

I troskap til folket vi skjerper vårt hat
For en dag å bygge arbeidernes stat
vårt diktatur over borgerskaps klo
demokratiet hvor frihet skal gro
Ungdom, den fiden skal komme for oss
Slutt opp om vårt forbund, bli med for å slåss!
Ref:

Kom med kritikk, kamerater!

MED SUF(m-l) FOR REVOLUSJON

HVA MENER VI OM

Hvilken holdning skal ungdomsforbundet ha til de forskjellige rusmidlene? Hvor utbredt er stoffmisbruket blant ungdommen, og hvilken betydning har det? Er det forskjell i vår holdning overfor stoff og alkohol? Skal vi la folk som blåser være medlemmer av forbundet? Hva skal vi gjøre med folk som sprer stoff? osv. Ta stilling til diskusjonen, skriv innlegg.

STOFF – ALKOHOL

Jeg mener at det er en ganske klar forskjell når det gjelder bruk av stoff og alkohol. HVORFOR?

Utviklinga fra f. eks. hasjbruk over til sterkere stoffer som morfin/heroin er *alltid* tilstede. Dette har vi nok av eksempler på.

Når det gjelder bruken av alkohol mener jeg at det er lettere å dosere alkoholforbruket enn stoffbruket. Vil man ha en dram, så blir man ikke full av det, men tar du en «blås», kan du selv vanskelig begrense rusen. Jeg mener at alkohol omfatter alt f. o. m. Brigg t. o. m. 96%. Det er forskjell på å drikke en flaske Brigg og en flaske 96% (hvis det er mulig).

Jeg er imot all alkoholmisbruk, men det innbefatter ikke f.eks. øl til maten.

Veggavis

STOFFBRUK

Ml-erne har fått mye kritikk for den måten de har angrepet stoffproblemet på. Vi mener det er nødvendig med en klar holdning til dette.

Direkte aksjoner som f. eks. fysisk angrep på spredere av stoff og beslagleggelse ble anbefalt på seminaret.

Hvis en kan få oppsporet tillop til mafia-lignende organisasjoner som f. eks. i Danmark, må en ta i bruk slike midler uten betenkning. Derimot når det gjelder småpushere (spredere) tror vi det er farlig med slike aksjoner. De er selv brukere og er en del av det samme miljøet. Hvis en fyr kjøper inn brennevin til kameratene sine og får juling av en fanatisk avholdsmann – tror vi ikke at han eller kameratene slutter opp om avholdssaka.

Reaksjonen blant hasjbrukere vil bli negativ, da vi tror en bare gjennom forståelse kan gi dem et politisk alternativ.

Veggavis

OM BRUK AV STOFF

Når vi tar klar avstand fra stoffbruk er det ut fra følgende forhold:

Bruk av narkotika har aldri fort til politisk bevisstgjøring og kamp. I USA har opposisjonen på universitetene gått tilbake ettersom stoffmisbruket har økt.

Ungdom sløva av stoff er ingen trusel mot kapitalismen. Tvert om, i konservative kretser i USA går mange inn for legalisering av hasj og marihuana. De samme synspunktene har kommet fram i Farmand.

Det er påvist at selv bruk av hasj fører til varige hjerneskader.

Vi går derfor imot at ungdom skal ha »frihet» til å bruke stoff eller ikke. Å gå inn for legalisering av lettere stoffer er ikke å frigjøre, men å undertrykke og ødelegge.

Men vi skal ikke innta en moralistisk og fordømmende holdning overfor folk som er misbrukere. Disse har ofte mange problemer (psykiske vansker, dårlige forhold hjemme osv.) i tillegg til stoffbruket og trenger hjelp.

Dem vi skal bekjempe er de som selger stoff, og de som sprer en falsk hasj-ideologi.

Veggavis

TIL RUSMIDDELDISKUSJONEN

Alkohol og narkotika er begge politisk sløvende rusmidler, men utgangspunktene for ei linje mot narkotika og ei linje mot alkohol er helt forskjellige. Bruk av alkohol er etablert og ei totalavholdslinje (mot all øldriking) har aldri fått særlig stor oppslutning. Narkotika er et nytt framstøt fra borgerskapet, et forsøk på å innføre et enda mer effektivt middel til å holde folk nede, og har flere minussider enn alkohol. Narkotikamiljøer har ofte en ideologi som går ut på at det er idemessige strømninger, tanker som bestemmer samfunnet. Vi ser også at selvopptatthet og individualisme blomstrer i disse kretsene.

Overdreven bruk av alkohol går vi selvfølgelig imot.

I gruppediskusjonen på stoffseminaret kom det i vår gruppe fram et eksempel på et lag hvor de hadde gjort vedtak om ikke å drikke seg berusa. Begrunnelsen var a) I fylla drives det dårlig massearbeid. b) Vår anti-rusmiddellinje står svakt, hvis vi ikke selv følger den, og stiller oss i et dårlig lys også i større sammenheng.

Hvis det skal komme vedtak om at ml-ere ikke skal drikke seg berusa er det et alvorlig spørsmål for mange, og det må diskuteres grundig slik at det oppnås skikkelig forståelse for det. Kom med dine synspunkter på ei veggavis.

På seminaret ble det nevnt et eksempel som belyser spørsmålet om små-pushere som ofte selger bare for å få penger til eget stoff. Streikebryterne er i likhet med disse små-pushere ofte folk i alvorlig nød. Vi må allikevel bekjempe dem.

Veggavis

Fra diskusjonsbladet i Oslo/Akershus har vi sakset dette innlegget:

Omdanninga er i gang. Vi skal organisere de breie lag av ungdomsmassene i et kommunistisk forbund.

Møtsigelser på hvilke linjer vi skal ha overfor ulike grupper av ungdommen/de forskjellige sakene som rammer ungdommen, må derfor løses for at omdanninga skal bli det vi ønsker: en styrking av den revolusjonære bevegelsen.

Stoffmisbruk, i første rekke cannabisstoffene, er en av de ting som har ført til ødeleggelse av ungdomsmiljøer. Her i Oslo er det deler av ungdomsmiljøet som ikke er blitt berørt av dette, men eks. fra mindre steder i Norge, viser at stoff kommer som en bombe og river istykker miljøer.

Stoffbruk fører også med seg en ideologi: Individets frigjøring, frihet i betydning gjør hva du vil, når du vil med hvem du vil. Mystisisme og religion dyrkes: Vend deg inn i deg selv – og bli FRI!

Stoffbruk er flukt akkurat som alkohol kan brukes som fluktmiddel. En flukt fra problemer som kjenner seg et monopolkapitalistisk samfunn, og en flukt som viser mistillit til at noe kan gjøres. Men flukt ved hjelp av stoff fører til så mye mer enn fyllesjue dagen derpå:

1. Den individuelle frigjøringsideologien, hvor egoet er viktigst.
2. Apati og isolering fra samfunnet (Arbeider, flytt på landet ...)
3. Fysisk nedbryting.

Jeg tror at bruk av stoff og alkohol er to sider av samme sak, men at de må angripes vidt forskjellig. Her skal jeg ta for meg hvilke linjer jeg mener Forbundet må ha på stoff-brukere. (Det er endel møtsigelser på dette spørsmålet og etter min mening blomstrer høyre-opportunismen på dette punkt. Møtsigelene går ikke på om vi skal organisere narkomane eller ikke, men angående blåsere og vår holdning til blåsing generelt.)

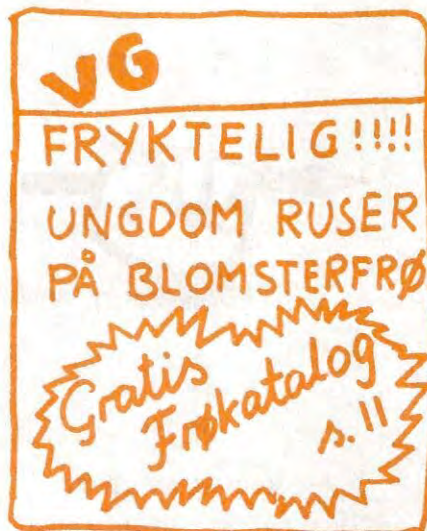
Omdanninga betyr ikke at vi skal organisere blåser som ml-ere i Forbundet!

Vi vet at det er monopolborgerskapet som selger stoff i alle land, også i Norge. Monopolborgerskapet har stor interesse av at opposisjonell og progressiv, revolusjonær ungdom, blir sløvet gjennom stoff og degenererer til individualistiske navlebeskuende sjoldiggere.

Folket derimot har motsatt interesse: nemlig at ungdommen kan være en drivene kraft i arbeidet med revolusjonen fram til seier. At stoffbrukerne selv har sammenfallende interesser med folket er objektivt riktig, men i og med at mange av dem har kortsiktig interesse av å kjope stoff

NEI

BORGERSKAPETS KAMP MOT NARKOTIKA:

og dermed opprettholde pushervirk-somheten, er deres ideologi preget av »ikkerevolusjonær, ikkesamfunns-fiendtlig» tenkning. Dette, sammen med den individuelle frigjøringa, anti-autoritære (en pamp er en pamp) ideologien, er en uhyggelig fare for ungdomsmassene – og den beste ideologien monopolborgerskapet kan tenke seg.

Ut fra dette mener jeg:

Vi skal fullstendig avgrense oss fra stoff/brukere og deres ideologi, ved ikke å organisere dem som ml-ere. Men vi skal omgås dem og organisere dem i Røde gjenger og her skal vi stille opp alternativet for dem, et kameratslig, revolusjonært miljø, preget av solidaritet, hvor utbytting av kamerater ikke skjer. Og vi skal vise i praksis at det nytter å kjempe, at revolusjonen vil seire. Gjennom disse røde gjenger kan blåsere politisk motiveres for å slutte. (Vi må bare ikke ha illusjoner om at vi er Florence Nightingalere som kan forandre folk over natta.)

TIL BLÅSING I FORBUNDET

Omdanninga vil føre til at masser av unge, ofte svært uskolerte, vil bli organisert i Forbundet. Og det er gjennom Forbundet, ledet av dets kadere, ungdommen skal utvikles til revolusjonære. Hvis vi i en slik situasjon skulle organisere også blåsere ville faren for en oppblomstring av borgerlig tenkning og individualisme gjennom stoff og den ideologi jeg har pekt på at den fører med, ytterligere forsterkes. Liberal holdning på dette punkt har ført til mye jævelskap i andre land, og la oss lære av dette og kjøre kamp mot slike linjer i Forbundet. Det er klart mange blåsere er progressive og vi har sikkert noe å lære der også, men deres ideologi og misbruk, tjener ikke folkets kamp og vi må derfor bekjempe disse tingene.

Vi skal også lede kampen mot stoff gjennom f.eks. aksjoner som: Alle harde stoffer ut av Oslo innen 1972!

Vi skal ikke organisere ungdom ved å avvike fra marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og ha liberalistiske linjer, men vise at den eneste vei for frigjøring av folket går gjennom revolusjonen, ledet av vår ideologi gjennom det kommunistiske parti!

TIL KAMP MOT LEGALISERING AV STOFF I FORBUNDET!

**Utvikl sterke RØDE GJENGER!
LENGE LEVE MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING!**

Hilsen en kamerat i Oslo

Kamerater, nå er det bare å sette i gang med å diskutere og skrive. Her skulle det være nok stoff. Det ligger allerede innlegg og venter på å bli trykt, bl.a. om gutt/jente-spossmål, kultur, konkurranse, militær-saker, arbeidsstilen i forbundet m.m. Så dere må være raske til å skrive, for det er ikke lenge til neste nummer kommer!

